

tike. Ta bacil je namreč tisto nesrečno zlo, ki je inficiral vrste drž. nameščencev in ki je v prvi vrsti kriv, da je naš današnji položaj tako silno obupen.

Nič ni bolj klavnega in žalostnega na svetu, nego je inteligenten človek — drž. uradnik, ki je postal trepetajoč sružen političnih mogotcev, ki je zaslepljen tako zelo, da ne razločuje več med moralnim in nemoralnim, ki v svoji fanatični strasti pozablja na človeško dostopanje, se poniža do ostudnih denunciacij in pada slednjič tako daleč, da mu ne zadrhti noben človeški žarek več v duši, kadar ubija eksistence svojih tovarishev in življenja njihovih rodbin. **En odstotek takih drž. nameščencev pritira na kant ugled vsega stanu.**

Da pa bomo mogli drž. nameščenci izlečiti rane, iz katerih krvavimo danes, je potrebno, da se združujejo po svojih strokah v krepka in neodvisna udruženja, kjer naj bi se reševali specialne težnje in zadeve drž. nameščencev dotične stroke. **Vsa strokovna udruženja pa naj bi se spojila v mogočno Zvezo strokovnih organizacij vseh drž. nameščencev, kjer naj bi se reševali skupne zadeve in ki naj bi bila kulminacija moralnih sil celokupnega našega stanu.** Edino ta sistem organiziranja zamore biti odrešilen za drž. nameščencev.

Trnjeva pot slovenskega učiteljstva pred vojno — komu ni znana?

Po svojem posebnem in delikatnem značaju je učiteljska stroka izpostavljena, kakor nobena druga osobiti pažnji javnosti, zlasti politični.

Kulturni pojavi v narodu so s političnim gibanjem tako nerazdružljivi, da se interesni sferi obeh često docela krijeti in medsebojno dopolnjujeta. In ako se razvijajo narodne sile nemoteno v normalnem teknu in po naravnih potih, potem najde kulturna linija vedno svoj adekvatni izraz v politični liniji naroda.

Zato ni čudno, če si prizadeva vsaka politična smer osvojiti v prvi vrsti vse faktorje, ki so merodajni za kulturno življenje naroda. Izrazita, nova politična smer, ki hoče nagloma preobraziti obstoječi družabni red, se nasloni predvsem na kulturo; in ako ta v svoji strukturi ni zmožna, da bi mogla tvoriti temelj novega reda, si ustvari nova politična smer tudi novo kulturo, ki tvori idejno zvezdo v njeni smeri.

To nas uče zlasti nazorno francoska, še bolj pa ruska revolucija, ki je vpregla v svojo politično ideologijo kulturne ustanove in pokrete vseh vrst: od šole, gledišča, literature, glasbe in upodabljajoče umetnosti, pa do filma. In vsi ljudje, ki vstvarajo na novem liku ruske kulture, morajo stati v službi vladajoče politične ideologije, ali pa jim je javno umetniško ustvarjanje onemogočeno.

Slovensko učiteljstvo je bilo do preobraza med dvema glavnima političnima silama, kakor med mlinskimi kamni.

Ta pozicija slovenskega učitelja je našla s svojim tedanjim političnim miljejem vred interpretata celo v slovenski literaturi, v »Hlapcih«, ki jih je napisal Ivan Cankar, ta najčistejši sin slovenskega naroda in bičar vsega, kar je bilo bolnega v slovenskem javnem življenju. In v tej poziciji, v tem miljeju je zalotila slovensko učiteljstvo nova doba, ki je nastala z ujedinjenjem južnih Slovanov v eno državo. In kakor je našla nova doba ves slovenski narod politično nepripravljen, vsled česar je šla slovenska politika svojo staro smer naprej tudi v novi dobi in hodi v tej smeri, ki se prav nič ne razlikuje od one neslavne, pritlikave politične borbe pred dvajsetimi leti, še danes, tako je

hodilo tudi učiteljstvo v svoji organizaciji še vedno ista pota, kakor jih je hodilo v dobi, ko je pisal Cankar »Hlapce«.

Goli slučaj je nanesel, da je novi uradniški zakon oziroma prevedba začela učiteljstvo in njegovo organizacijo v okolnostih, ki so imele za posledico, da je učiteljstvo pri prevedbi doseglo prav lepe uspehe. Toda to se je po drugi strani mesečevalo nad učiteljstvom s tem, da so divjale nad tem stanom pobesne politične persekcije, kadarkoli se je menjal vladni režim. Učiteljske organizacije, ki so bile opredeljene in ki so se naslanjale na program političnih strank, so te persekcije, če ne že naravnost, pa vsaj prikrito podpirale na način, ki bi ga ne mogla zagovarjati nobena strokovna organizacija. Učiteljstvo je molčalo, dokler ni nadomda v celoti kot stan občutilo ali vsaj slutilo, da plačuje račune nestanovske in nestrokovne politike v svojih organizacijah učiteljstvo samo; danes pa ipadniki, jutri pripadniki druge politične smeri, kar je resno ogrožalo najvitalnejše interese celokupnega stanu. To je rodilo med članstvom UJU odpor proti vodstvu organizacije in njegovemu postopanju. To nezadoljivo pa je dalo povod, da se je pričelo v okrajnih učiteljskih društvenih načelih novo gibanje, ki je stremelo za tem, da se učiteljska organizacija emancipira in otrese vseh političnih vplivov ter da se nadomesti strankarska politika v organizaciji s čisto profesionalno politiko. Sad tega zdravega gibanja je bila takozvana deklaracija, za katero je bilo iniciativo učiteljstvo mežiškega okraja.

S to deklaracijo, za katero se je vodila v učiteljski organizaciji med pristaši stare in nove smeri, med antideklaraši in deklaraši ljuta borba, je stopilo slovensko učiteljstvo na novo pot. Tradicije, ki so bile programatične v učiteljski organizaciji izza dobe Cankarjevih »Hlapcev«, so bile zlomljene na letosnji celjski skupščini UJU, ko se je izrekla ogromna večina slovenskega učiteljstva za deklaracijo, ki je dobila tekom večmesečne borbe izčišeno stilizacijo.

S tem dnem in s tem faktom pa je stopila učiteljska organizacija v naše vrste strokovnih organizacij ostalih drž. nameščencev. S tem ni pridobila samo učiteljska organizacija, temveč tudi naša in sploh vse organizacije drž. nameščencev. Naše vrste so se s tem okreple številčno in kar je še večjega pomena, pridobile so kvalitativno. **Sveža moralna moč učiteljske organizacije bo brezvomno blagodejno vplivala na vse organizacije drž. nameščencev in na naše javno življenje sploh.**

Učiteljski kongres, ki se je vršil ta mesec v Beogradu sicer ni še docela razčilil vprašanja o profesionalni politiki za vse organizacije učiteljskega stanu v naši državi, toda uverjeni smo, da bo nova smer ljubljanskega poverjeništa osvojila tudi učiteljstvo v ostalih pokrajinalih naše države.

Strokovne organizacije drž. nameščencev so dolžne podpirati učiteljstvo na njegovih novih potih v lastnem interesu, v interesu celokupnega stanu drž. nameščencev, v interesu vsega duševnega delavstva naše države, v interesu zatiranih intelektualnih plasti naroda, ki so bile še vsekdar pionir na kulturni zgradbi vsekega naroda.

Mi pozdravljamo učiteljstvo na novi poti, ker je ta njegova nova pot tudi naša pot in ker so njegovi cilji tudi naši cilji. Želimo iskreno, da bi se na tej poti ne ločili nikdar več.

»Poštni Glasnik«, stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštnih organizacij za Slovenijo v Ljubljani, št. 17, z dne 1. sept. 1926.

Škandalozne razmere na državnih šolah v Prekmurju.

Res žalostne so razmere na državnih šolah v Prekmurju.

Znano je, da so dobivale državne osnovne šole tako male kredite, da se ni moglo s temi izhajati, in so jih morali šolski upravitelji zlagati s svojim denarjem in dr.

Z budžetnim letom 1926/27 so se razmere še poslabšale, krediti se izplačujejo četrletno in se morajo v istem času porabiti, v nasprotnem slučaju zapadejo. Prekoračiti svote, ni dopustno oziroma, ako se jo prekorači, mora šol. upravitelj plačati sam račune.

Kako velike so četrletne postavke za enorazrednico za stvarne šolske in pisarniške potrebščine: 40 Din (beri štirideset dinarjev), šolarska in učiteljska knjižnica

hodilo tudi učiteljstvo v svoji organizaciji še vedno ista pota, kakor jih je hodilo v dobi, ko je pisal Cankar »Hlapce«.

Goli slučaj je nanesel, da je novi uradniški zakon oziroma prevedba začela učiteljstvo in njegovo organizacijo v okolnostih, ki so imele za posledico, da je učiteljstvo pri prevedbi doseglo prav lepe uspehe. Toda to se je po drugi strani mesečevalo nad učiteljstvom s tem, da so divjale nad tem stanom pobesne politične persekcije, kadarkoli se je menjal vladni režim. Učiteljske organizacije, ki so bile opredeljene in ki so se naslanjale na program političnih strank, so te persekcije, če ne že naravnost, pa vsaj prikrito podpirale na način, ki bi ga ne mogla zagovarjati nobena strokovna organizacija. Učiteljstvo je molčalo, dokler ni nadomda v celoti kot stan občutilo ali vsaj slutilo, da plačuje račune nestanovske in nestrokovne politike v svojih organizacijah učiteljstvo samo; danes pa ipadniki, jutri pripadniki druge politične smeri, kar je resno ogrožalo najvitalnejše interese celokupnega stanu. To je rodilo med članstvom UJU odpor proti vodstvu organizacije in njegovemu postopanju. To nezadoljivo pa je dalo povod, da se je pričelo v okrajnih učiteljskih društvenih načelih novo gibanje, ki je stremelo za tem, da se učiteljska organizacija emancipira in otrese vseh političnih vplivov ter da se nadomesti strankarska politika v organizaciji s čisto profesionalno politiko. Sad tega zdravega gibanja je bila takozvana deklaracija, za katero je bilo iniciativo učiteljstvo mežiškega okraja.

S to deklaracijo, za katero se je vodila v učiteljski organizaciji med pristaši stare in nove smeri, med antideklaraši in deklaraši ljuta borba, je stopilo slovensko učiteljstvo na novo pot. Tradicije, ki so bile programatične v učiteljski organizaciji izza dobe Cankarjevih »Hlapcev«, so bile zlomljene na letosnji celjski skupščini UJU, ko se je izrekla ogromna večina slovenskega učiteljstva za deklaracijo, ki je dobila tekom večmesečne borbe izčišeno stilizacijo.

S tem dnem in s tem faktom pa je stopila učiteljska organizacija v naše vrste strokovnih organizacij ostalih drž. nameščencev. S tem ni pridobila samo učiteljska organizacija, temveč tudi naša in sploh vse organizacije drž. nameščencev. Naše vrste so se s tem okrepile številčno in kar je še večjega pomena, pridobile so kvalitativno. **Sveža moralna moč učiteljske organizacije bo brezvomno blagodejno vplivala na vse organizacije drž. nameščencev in na naše javno življenje sploh.**

Učiteljski kongres, ki se je vršil ta mesec v Beogradu sicer ni še docela razčilil vprašanja o profesionalni politiki za vse organizacije učiteljskega stanu v naši državi, toda uverjeni smo, da bo nova smer ljubljanskega poverjeništa osvojila tudi učiteljstvo v ostalih pokrajinalih naše države.

Strokovne organizacije drž. nameščencev so dolžne podpirati učiteljstvo na njegovih novih potih v lastnem interesu, v interesu celokupnega stanu drž. nameščencev, v interesu vsega duševnega delavstva naše države, v interesu zatiranih intelektualnih plasti naroda, ki so bile še vsekdar pionir na kulturni zgradbi vsekega naroda.

Mi pozdravljamo učiteljstvo na novi poti, ker je ta njegova nova pot tudi naša pot in ker so njegovi cilji tudi naši cilji. Želimo iskreno, da bi se na tej poti ne ločili nikdar več.

»Poštni Glasnik«, stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštnih organizacij za Slovenijo v Ljubljani, št. 17, z dne 1. sept. 1926.

40 Din, čiščenje uradnih prostorov, t. j. pometanje razreda, ribanje, metle, milo, dimnikar, snaženje greznic 40 Din, učila 40 Din, kurjava in razsvetjava 600 Din. Za dvorazrednico so iste postavke po 60 Din oziroma 900 Din. Koliko se da za ta denar nabaviti lahko izračuna vsakdo sam.

Nahajamo se pred začetkom šol. leta in vse državne šole so brez uradnih knjig in spisov, ker za 40 Din oziroma 60 Din se ne dobi niti razredniških knjig za 1 razred. Razsajala je po Prekmurju epidemija, niti ena šola se ni mogla pobeliti ali vsaj poribati, ker ni kreditov.

Sredi zime se bodo šole zaprle, ker ne bo drv. Opozarjam vse merodajne činitelje, da ukrenejo vse potrebno, da se nedostatki popravijo.

Nezaslišana krivica učiteljem, potrjenim k vojakom.

Cakal in pričakoval sem, da izprevorovi kak drug tovariš besedo o kričici, ki se godi onim mladim učiteljem, ki so dopolnili 21. leto starosti ter bili potrjeni k vojakom. Dovoljujem si načelo, da je bila učiteljska organizacija v interesu celokupnega stanu. Lahko se ti dogodi, da si več mesecev, morda nad 1. letom brez službe in plače. Na tak način nastaja nova vrsta »učiteljev na razpoloženju« brez plače. Šola izgubi učitelje in predele se »od Poncija do Pilata« izvrši imenovanje nove učne osebe, kolikor tri s tem šolski pouk. Ubogi, na cesto vržen učitelj, pa sme le od daleč gledati šolo, je brez dela, pa tudi brez plače in morda celo brez stanovanja. Ljudstvo vse to opazuje in sodi po svoje. Ubogi tak tovariš, zdi se mi, je postal preganjanec države same, države, kateri je in bi rad služil!

Omenim mimogrede, da smatram tolmačenje teh določil po prosvetnem odd. marib. oblasti, namreč, da učitelj, 21. let star in potrjen k vojakom, preneha biti drž. uslužbenec z dnem svoje vojaške potrditve, v smislu navedenih členov čin. zakona popolnoma za pravilno, nikakor pa ne za pravilno. Utemeljil sem to že poprej. Kriva je pa temu zakonodajca.

Pravilnost tega naziranja je podana v sledečih točkah: 1. Odločil je časovni moment — dopolnitev 21. leta starosti k vojakom potrjenega učitelja. 2. Odločilno je dejstvo, da takega k vojakom potrjenega učitelja ni več smatran vojaške službe. Take učitelje je pozvati, da iz navedenega vzroka takoj podajo ostavko na drž. službo, ker jim sicer po čl. 133. točka 10 prestane služba.

Po čl. 12. čin. zakona mora vsakdo, kdor vstopi v drž. službo, tozadovni pršnji priložiti potrdilo pristojnega oblastva o ureditvi vojaške obveznosti. Omenjam ta člen, ker prihaja iz naših učiteljskih ponajveč učiteljev, ki v letu mature še ne dopolnijo 21. leta starosti ter v istem letu še ne stopijo v 22. leto starosti. Zato isto leto po čl. 9. zakona o ustroju vojske in mornarice v mirnem času še niso vojaški obvezniki ter po čl. 5. pravila o rekrutovanju niso v istem letu še podvrženi rekrutovanju. Vse to pa ima za posledico, da bodo mladi tovariši učiteljevali eno ali več let, kakor bodo pač že pri prvem ali še pri naknadnih naborih morda potrjeni k vojakom ter jim bo zato prej ali slej prestala drž. služba. Čuden pojem: ko si potrjen k vojakom in posamežni aktivni državni brambovec, te v priznanje tvoje vojaške sposobnosti, z istočasno ločitvijo od manj ali več ugodnega civilnega življenja in vsaj v pričetku manj udobnim vojaškim življenjem — degradirajo s prestanjem drž. službe. Ali si kot vojak morda v kaki drugi kot državni službi? A najhujše zlo: Dopolnil si 21. leto starosti ter bil potrjen k vojakom; v trenutku izreka »sposoban« si po dobesednem tolmačenju navedenih določil prenehal biti drž.

K sklepnu: Da čimprej vsaj deloma pridemo v okom novim slučajem izvajanj teh določil naj se izpostavi sledeče: Prosvetna oblast naj stopi takoj v stik z vojaško oblastjo, katera izvoli vojaške vpoklice učiteljev določiti v najkrajšem času po rekrutovanju, recimo vsako leto 1. avgusta, do katerega časa je učitelju priznati službo in plačo, za kar bi trebalo seveda tudi odobritve prosv. ministra v glavnem kontrole. V tem smislu si predstavljam prvi in najkrajši izhod iz tega grozčega položaja mlajšega učiteljstva. V takih in sličnih, naše bitje in žitje pretresajočih vprašanjih strinimo naše vrste. Proč z vprašanji in očitki: v katero politično »mavhos« spadaš! Od UJU pov. Ljubljana pričakujemo, da v tem vprašanju energično povzdigne svoj glas ter odneha šele ob dosegovi uspeha!

Mirko Vauda.

Učiteljska Samopomoč.

(Poročal tov. Ivan Kocijančič na občnem zbornu dne 18. julija 1926 v Celju.)

(Dalje.)

Pregled članstva. — Posmrtnine.

Statistika nam kaže:

1. januarja 1923 je bilo 508 članov, posmrtnina 1016 Din. 1. januarja 1924 je bilo 574 članov, pos

od tega v zadnji triletni dobi 40 članov in samo v letu 1926. 19 članov. Ti bivši člani U. S. gotovo niso prečitali § 9. d društvenih pravil, pravega tovarištva pa tudi nočejo poznati.

Denarni promet. — Rezervna zaloge.

Kakor je pridobila U. S. v zadnjih letih veliko novih članov, tako je tudi v gmotnem oziru dobro napredovala. To razvidimo iz sledečega: V letu 1923. je

bilo 21.717.50 Din denarnega prometa, čisti donos v tem letu 2011.59 Din. V letu 1924. je bilo 52.990.36 Din denarnega prometa, čisti donos v tem letu 14.754.33 Din. V letu 1925. je bilo 527.535.02 Din denarnega prometa, čisti donos v tem letu 105.83.46 Din do danes leta 1926. je bilo 607.261.08 Din denarnega prometa.

Vsa društvena imovina (rezervna zaloge) je znašala 31. decembra 1925 131.796.52 Din.

Sloške vesti.

Izjava ministra prosvete g. M. Trifunovića o novem šolskem zakonu. Urednik »Narodne Prosvete« je posetil g. min. prosvete in ga v prvi vrsti prosil pojasnila v zadevi šolskega zakona. Gosp. minister je izjavil, da se sestane narodna skupščina 20. oktobra in na to 1. nov. Nadalje je izjavil: Uvidevam nujno potrebo novega zakona. Imamo več projektov, ki jih hočem proučiti in vzeti iz njih vse najboljše. Glavno je, da smo na jašnem in načelnih vprašanjih n. pr. glede vzdrževanja šol, nadaljevalnega šolstva itd., ostalo je gočovo za dobro redakcijo zakona. Projekt hočem izdelati v sporazumu z učiteljskim Udrženjem, da bo ono lahko vneslo vaj svoje znanje, izkušta in učiteljske zahteve in resolucije. Istočasno s tem zakonom moramo obravnavati zakon o učiteljičih in srednjih šolah, ker so z njim v organski zvezi.

Ministrstvo prosvete je otvorilo meščanske šole v Mežici, srez Dravograd, na Rakeku, srez Logatec in v Trbovljah, srez Laško. Načelno je odločeno, da se premesti mešč. šola iz Dolnje Lendave v Beldince (kadar bodo tam prostori).

Kaj se plača s članarino? P. n. članstvu naznanjam, da odpade od mesečnega organizačnega prispevka povrjeništvu v znesku Din 11.— na sledi: na tisk Učit. Tovariša Din 4.50, na tisk Popotnika Din 4.—, na učit. načrščaj Din 1.—, na centralo UJU v Beogradu kot članarina Din 1.— in na Poverjeništvu UJU Ljubljana Din 0.50. Toliko v vednost, da ne bo mogoče načnega tolmačenja.

Za predlagani sestanek l. 1919. upokojenih a potem na dinarsko penzijo prevedenih učiteljev priglasilo se je samo 5 tovarišev in 1 tovarišica, vsi iz mariborske okolice; iz ostale Slovenije pa niti eden prizadetih tovarišev. Čudno, gospoda je baje zadovoljna s svojo usodo in res mirno čaka, da boda finančno ministrstvo in delegacija prav sama skrbela — kakor se je to svoj čas javno obetalo — da se dolžna razlika izplača. Toda kedaj le? — Nadaljnje priglasitve je pošiljati na naslov: I. Rihteršč, nadučitelj v p., Celje, Prešernova ul. 6. II.

† Paulšek Ivan. Ko se je dne 11. avg. t. l. po Mariboru nenadoma raznesla žlostna vest, da je v bolnici preminul znan in priljubljeni šolski upravitelj v p., g. Ivan Paulšek, so mi nehoti prišle na misel besede sv. pisma, ki pravi: »Tisti, ki so jih mnogo učili v pravici, se bodo svetili kakor zvezde na nebu. In blagopokojni Ivan Paulšek jih je res mnogo učil, a ne samo otroke, marveč tudi odrasle. — Rojen l. 1850. v Žalcu, je najprej obiskoval nižjo realko v Celju in nato učiteljičo v Zagrebu. Pred dovršenimi študijami je moral k vojakom, da odsluži triletni kadrski rok. Po vojaški službi ga je ljubezen do učiteljskega stanu pripeljala nazaj na učiteljičo, kjer je l. 1876. položil zrelostni izpit. Služboval je 5 let v Št. Ilju v Slov. goricah in potem celih 40 let v Račjem. — Njegovo učiteljevanje ni bilo posebno prijetno, kajti v Račjem je moral narod še navaditi na šolo in dolga leta je poučeval razred, ki je štel okrog 150 učencev. Tako težavno delo je mogel dalje časa opravljati le mož, ki je s celim srcem ljubil narod in mladino, ki je čislal svoj stan in ki je bil vrhu tega od narave obdarovan z močnim telesom in krepko voljo. Toda korenjaku Paulšeku je bila šolska soba s 150 učenci še preozek delokrog in razširil ga je zato na gospodarsko in narodno polje. Lepi sadnosi, številni čebelnjaki, požarna brama, kateri je bil ustanovitelj, in zavednost

— imenovanje novincev v mariborski oblasti. Na predlog prosv. odd. so po čl. 6. in 15. č. z. imenovani v II. kat. 5. sk. s 60% pol. plače (glej »Ročni zapisnik«, ki ga naročiš v Učit. tiskarni): V Dolini, srez Dolina Lendava Martin Ambrož; v Zamostju Milan Erker; v Nedelici Alojzij Puppi; v Bogojini Josip Prislan; v Koničah Josip Stopar; v Ljutomeru Stanko Zavratnik; v Slovenski Bistrici Franc Vičar; v Studencih Josip Bajde; v Hajdini pri Ptiju Albert Fras; v Radvanju Ivan Džura; v Pertoči Ivan Prislan; v Tišini Ivan Brežec; v Brezovici Viljem Baltezar; v Vidonci Adolf Draxler; pri Sv. Tomažu Karel Šopek; v Sostanju Jurij Vrežec; pri Sv. Lenartu Fran Rogelj; v Zenavljah Rudolf Pip; pri Sv. Miklavžu Aleksander Majhen; na Bregu pri Ptiju Albín Podjavorek; v Slovenigradcu Miroslav Valjak.

— Po razpisu na predlog prosv. odd. po čl. 71. je imenovan v Kranju za stalnega učitelja deške osnovne šole Vladimír Rojina.

— Na predlog prosv. odd. v Mariboru, po čl. 71. V Mariboru za učiteljico II. deš. osnovne šole Franja Škoš-Kavčič; za učiteljico II. deške osnovne šole Jelisa Kokoli; za učiteljico II. deš. osnovne šole Matilda Ungar.

— Na lastno prošnjo so imenovani: Marija Bratkovči-Smerdelj v Št. Janž na Vinski gori; Zmagoščak Konečnik v Sv. Vid pri Planini; Milan Jaklič v Makole, srez Maribor; Zora Dolar v Sv. Jakob v Slov. goricah; Karolina Čonč v Št. Jur v Slov. goricah; Viktorija Črnko v Sv. Kriz pri Mariboru; Kristina Petek v Prosenjakovce; Valentina Logar v Sv. Lenart v Slov. goricah; Florentina Metlika-Dimnikl na osn. solo v Slov. Bistrici; Maks Pive na osn. solo v Žalcu; Kekec Anton v Apače, srez Ljutomer; Matija Tomaž v Sv. Tomaž pri Ormožu; Kogoj Ana v Polzelo; Ana Matek v Rečico ob Savinji; Makso Povh v Sv. Kunigundo; Rudolf Vižintin v Sv. Jurij v Slov. goricah; Drago Perdan v Strojno; Albina Golež v Kebelj; Marija Pahor-Janežič v Skaručno; Klara Hilda v Makohah; Angela Porekar v Srednje ob Dravi; Josip Križnič v Sv. Dušu na Ostrem Vrhu; Karel Krepek v Sv. Lovrencu na Pohorju; Marija Mervič na I. dekl. meščansko solo v Ljubljani; Josip Petruš v Kapljo; Bekar Marta v Čadram; Josip Križman v Sv. Janž pri Dravogradu.

Naša gospodarska organizacija.

UČITELJSKI KONVIKT V LJUBLJANI BO ZGRAJEN TEKOM DVEH LET,

če izpolni vsakdo sledeče pogoje:

1. da v svojem razredu vporablja le zvezke Učit. tiskarne;

2. naroča tintne proizvode in ekstrakte le pri tvrdki »Ides« v Kranju;

3. nabavi za svojo šolo šolsko lekarino, ki stane le 350 Din;

4. kupi za svoj razred vsaj 3 izvode zemljevida Gorenjske ravnina (Ljubljana, Kamnik, Kranj, Mežica) à 7 Din.

5. naroči za šolo trokar, požiralnikovo cev in vrtne potrebščine le potom Učit. konvikta;

6. da se oblači le v manufakturo tvrdke Iv. Kosa v Ljubljani, Sv. Petra cesta štev. 2;

7. ali konfekcijo tvrdke I. Maček Ljubljana, Aleksandrova cesta;

8. da zdrali svoje zobe le pri g. Vrankarju v Ljubljani;

9. po možnosti nabavi za svojo šolo (potom konvikta) Kosmosova učila iz mehanike, optike, kemije, elektrotehnike;

10. da vsaka šola priredi le eno igro v korist naše mladine (à 300 Din);

11. če vsaka učna moč pridobi v svojem okolišu vsaj po en dar do zneska 100 Din in

12. če se zaveda, da na gospodarski osamosvojitvi in okreplitvi temelji vsakršna stanovska organizacija, in zato,

13. plača letno članarino à 100 Din;

14. preračuna dohodke po 573 šolah, 1656 razredov ljubljanske oblasti, 375 šolah, 1316 razredov mariborske oblasti, skupaj 948 šol, 2972 razredov!!

Iz nase stanovske organizacije.

Vabilo:

= Vabilo k odborovi seji učit. društva za mariborski šol. okraj, ki se bo vršila v Učiteljskem domu v Mariboru, Slov. ul. 2, v nedeljo 19. t. m. ob 9. uri zjutraj. Dnevni red: društveno delovanje v bodočem društvenem letu. — Sijanec, preds.

= Belokranjsko učiteljsko društvo zboruje v soboto dne 18. septembra 1926 ob 11. uri v Črnomlju. Dnevni red: 1. ob 11. uri pevska vaja; 2. ob 13. uri: a) odobrenje zadnjega zapisnika, b) poročilo predsedstva, c) poročilo o pokrajinski skupščini — poda tovariš Tončič, d) poročilo o državnih skupščini — poda tov.

Štrbenk, d) delovni program za l. 1926/27, c) slučajnosti. Vdeležba stanovska zavest — neopravičeni bodo globljeni! — Odbor.

= Savinjsko učiteljsko društvo za vranski okraj zboruje v četrtek 16. sept. ob 10. uri na Gomilskem. Poleg običajnih točk sporeda sta tudi poročili tov. F. Rožanca o pokrajinski skupščini v Celju in tov. E. Križeve o državnih skupščini in kongresu v Beogradu. Ker je urediti nove članske izkaze, je udeležba članska dolžnost. — Predsednik.

Ferijalni Savez učiteljstva.

ZAHVALA

— Ferijalne Udrženja Jugoslovenskega Učiteljstva ob orlikih poučne ekskurzije po Češkoslovaški od 2. do 21. julija t. l.

Ob prihodu v domovino iz bratske Češkoslovaške nam srce narekuje, da izrečemo avno zahvalo vsem, ki so pri pomogli z izredno požrtvovalnostjo, da je naša ekskurzija po ČSR v tako polni meri uspela.

Naša prva in najprisrčnejša zahvala našemu Františku Knofčeku, ki nam je v načelni meri pridobil toliko ugodnosti na vse naši poti! Dragi František! Izpolnila se je naša želja in Tvoja obljuba, da snoznamo češkoslovaško zemljo naš rod, industrijo in kulturo, se je uresničila. Prepričani smo, da boš v naši družbi na vseh naših nadaljnjih potovanjih!

Pri vsei ekskurziji po ČSR smo opazili kar tekmovanje naklonjenosti, gostoljubnosti in to ni izviralo iz formelnosti, ampak iz resnične slovanske ljubezni. Preobširno bi bilo navesti vse one, ki so to ljubezen tudi dejansko dokazali.

Praha: Zahvala stanovaniskemu odboru VIII. vsesokolskega izleta za prekrško prenočišča v središču Prahe na Vaclavskem namesti.

Plzen: Tov. J. Kocku, A. Ottisu, V. Lanetu, odbornikom učit. jednoty, ravnateljstvu pivovarne za vodstvo in gostoljubnost itd.

Hradec Králové: A. Smidu predsedniku učit. jednoty »Budec« Králochvádechá, B. Ryba, ravnatelju mešč. šole in predsedniku Královéhradéckeho krajinskog spolku učiteljstva mešč. škol. K. Sikaček, predsedništni školni rady, vodstvu pivovarne.

Pardubice: Tov. J. Otavi, starosti Sokola dr. Lipčiku, J. Hloušek, g. Još. Zdenek Raušarju, vrchnji finančni rada a pisovatelji itd.

Brno: Tov. Fr. Kiseska, članu mestne rade, dr. Karel Maček, redakterju okresni inšpektorju in zastopniku Češko-Jugoslovenske Lige, Vasil. Reilu, pred. učit. jednoty, J. Orivanek, pred. pravnih odborov Spolku Učit., K. Nazar, jednotel ustrednemu spolku učiteljskemu na Morave našemu voditelju na Tatrotov. Dvočačku, Sokolom in Sokolicam, sokolski godbi zastopnikom mestne občine za triumfalni sprejem na postaji, za sijajni banket itd.

Luháčevic: Zastopniku Luháčevic g. Jaudeku, starosti Sokola Zahorivsky, ravnatelju letovišča Fr. Hohaus. Sokolstvu, sokolski godbi itd. za načelni spremem, gostoljubnost itd., orkestru za koncert itd.

Zlin: Iskrena hvala g. Bati, imejitevnu svetovnoznanje tovarne čevljev za brezplačno vožnjo z avtomobili od Luháčevic do Zlina in za gostoljubnost.

Blansko Mačeha: Upraviteljstvu jam v Mačehi za naklonjenost.

ARGUS je naš najboljši informacijski zavod.

ARGUS ima v vseh mestih svoje povezljivice.

ARGUS daje informacije o vsem, zlasti pa o finančnem stanju denarnih zavodov, trgovske in industrijske podjetij in privatnikov.

ARGUS daje informacije so vsekdaj točne izzorne in hitre.

ARGUS nahaja v Vuči Karadjidiča ul. II. Beograd.

ARGUS ov telefon je 6-25, a brzovarni naslov Argus.

Šolske zvezke po konkurenčnih cenah, iz najboljšega papirja s pivnikom
izdeluje Učiteljska tiskarna v Ljubljani, Frančiškanska ul. 6.
Učiteljstvo opozarjamo, da naj uvede te zvezke v šole in naj zahteva v trgovinah
zvezke Učiteljske tiskarne.

Zvezki se prodajajo v korist »UČITELJSKEGA KONVIKTA« v Ljubljani in »UČITELJSKEGA DOMA« v Mariboru.